

opusdei.org

Prelaatin kirje (elokuu 2009)

Prelaatti lähetti tämän kirjeen Meksikosta. Hän käsittelee kirjeessä elokuun neitsyt Marian liturgisia juhlia. Piispa Javier Echevarría kehottaa meitä matkimaan Jumalan äidin tavallista ja Jeesuksen läheistä elämää.

14.9.2009

Rakkaat lapseni: varjelkoon Jeesus
tyttäriäni ja poikiani!

*Assumpta est Maria in Caelum,
gaudet exercitus angelorum! (1)*

Maria on otettu ylös taivaaseen ruumineen ja sieluineen ja enkelit kerääntyvät yhteen siitä riemuitsemaan. Kaikki kristityt ovat myös täynnä iloa, koska Neitsyt Maria elää ikuisesti Jumalan täyteydessä, katselee ja rakastaa Pyhää Kolminaisuutta Taivaan kunniassa.

Elokuun 15. päivän juhlapyhän, Autuaan Neitsyt Maarian Taivaaseen ottamisen, lähestyessä haluan muistuttaa teitä, että tämä suuri juhla ”**kehottaa meitä nostamaan katseemme Taivasta kohti; ei sitä taivasta, joka muodostuu abstrakteista ajatuksista eikä taiteen luomaa tekaistua taivasta, vaan sitä Taivasta kohti, joka on todellisuus eli Jumala itse. Jumala on Taivas, Hän on meidän määränpäämme ja ikuinen asuinsijamme, josta me tulemme**

ja jota kohti me pyrimme... Se antaa meille mahdollisuuden kohota Marian kanssa hengen korkeuksiin, jossa hengitämme puhdasta yliluonnollisen elämän ilmaa ja saamme nähdä kauneutta, pyhän elämän kauneutta (2)".

Miten ja kuinka usein vetoamme Äitimme apuun, että hän auttaisi meitä toimimaan yliluonnollisella tavalla aina ja kaikissa tomissamme? Pyydämmekö Äitiämme auttamaan kontemplaation hengen kasvua sieluissamme?

Paavi Benediktuksen sanat, joita juuri lainasin, ovat voimallinen johdanto siihen uskon mysteeriin, jota valmistaudumme jälleen lähestymään. Kuten Pyhä Josemaria kirjoitti: ***Tämä on rakkauden mysteeri. Ihmisjärki ei pysty sitä ymmärtämään. Vain usko osaa selittää, kuinka ihmisolento on voitu nostaa niin suureen***

***kunniaan, jopa rakastavaksi
keskukseksi, johon keskittyvät
Kolminaisuuden mieltymykset.
Tiedämme, että se on jumalallinen
salaisuus. Mutta kun on kyseessä
äitimme, olemme halukkaita
tietämään enemmän – jos voidaan
puhua näin – kuin muista uskon
totuuksista*** (3). Kääntykäämme siis
Isämme puoleen, joka saa katsella
kasvoista kasvoihin Jumalaa ja
Jeesuksen Kristuksen siunattua
Ihmisyyttä, Äitiämme, enkeleitä ja
muita pyhimyksiä ja pyytäkäämme
häntä nimenomaan anomaan
Jumalalta valoa meille, jotta
pystyisimme paneutumaan
syvemmin tähän uskon totuuteen ja
tällä tavoin rakastamaan ja
ihailemaan Siunattua Äitiämme
enemmän.

Ehdotan teille, aivan ensiksi, että
kiinnitämme syvemmin huomiota
Äitimme päivittäiseen vastaukseen ja
pysähdymme henkilökohtaisessa

mietiskelyssämme pohtimaan niitä Pyhien Kirjoitusten kohtia, jotka kertovat meille hänestä. Vaikka niitä on lukumääräisesti vähän, nuo tekstit sisältävät kaikki *magnalia*, ne suuret asiat, jotka Pyhä Henki on katsonut hyväksi paljastaa meille Jumalan Äidistä ja meidän Äidistämme; suunnaton aarre, jonka jokaisen meistä tulee löytää, aina Kirkon opetusviran johdolla. Neuvon teitä myös käymään läpi jonkin mariologian oppikirjan ja pyrkimään mietiskelyn ja syvällisen lukemisen kautta paneutumaan perusteellisesti asioihin, jotka pyhässä Mariassa sai aikaan Jumala, joka on kaikkivaltias ja jonka nimi on pyhä (4).

Magnificatin veisu, joka nousi esiin Marian huulilta ja sydäimestä Pyhän Hengen innoituksesta, on meille paras koulu oppia tuntemaan, kuuntelemaan ja jäljittelemään Äitiämme. ”**Se on Marian muotokuva, todellinen ikoni, jossa**

näemme tarkalleen, millainen hän on. (5)”

Keskittykäämme erityisesti hänen rukouselämäänsä. Siten me löydämme hänet, kun syvennymme Ruusukon ensimmäiseen iloiseen salaisuuteen. ***Maria on vaipunut syvään rukoukseen – kuinka rakastettava onkaan hänen nimensä! Voit olla siellä hänen kodissaan kuka tahansa: ystävä, palvelija, katselija, naapuri...(6).***

Menkäämme sisään tähän kuvaan, sinnikkäästi, ottaaksemme vastaan Isämme kutsun kaikella vakavuudella. Tehkäämme itsekukin kaikkemme, löytääksemme paikkamme, kun käymme joka päivä läpi tämän pelastushistoriamme avaintapahtuman rukoillen Angelusta ja Ruusukkoa. Voimme ajatella Äitiämme, joka on jatkuvassa yhteydessä Jumalaan ollen samassa tilassa kuin silloin, kun Arkkienkeli toi hänelle jumalallisen viestinsä.

Sama koskee toista valoisaa salaisuutta. Luottavainen pyyntö, joka sisältyi Neitsyt Marian yksinkertaiseen toteamukseen Kaanaan hääjuhlassa, sai aikaan Jeesuksen tekemän ensimmäisen ihmeen, jollain tavoin ottaen ennakolta *hetkensä*, ja sai myös aikaan sen, että hänen Poikansa seuraajat saivat osakseen uskon lahjan, kuten Evankelista lyhyesti toteaa: *ja hänen opetuslapsensa uskoivat Häneen. (7)*

Pyhä Johannes, tuo rakastettu opetuslapsi, on se joka kertoo asian meille. Hän paljastaa meille, että pyhä Neitsyt Maria, joka siihen asti oli pitänyt huolta pojastaan hänen tuntemattomuuden vuosinaan Nasaretissa, on kutsuttu olemaan edelleen yhteistyössä hänen kanssaan Lunastuksen mysteerissä. Tämä Jumalan suunnitelma on Kristuksen vastaus Äitinsä pyyntöön: *Miten se koskee sinua ja*

*minua, nainen. Minun aikani ei ole vielä tullut.. (8). Herramme viittaa Ristin uhriin. Kun tuo hetki on käsillä, hän haluaa (sekä inhimillisesti että yliluonnollisesti) pitää Äitinsä luonaan, kuin uutena Eevana, auttamaan häntä palauttamaan yliluonnollisen elämän sieluille. Pyhä Johannes kertoo tämän saman: *Jeesuksen ristin luona seisoivat hänen äitinsä ja tämän sisar sekä Maria, Klopaksen vaimo, ja Magdalan Maria. Kun Jeesus näki, että hänen äitinsä ja rakkain opetuslapsensa seisoivat siinä, hän sanoi äidilleen: "Nainen, tämä on poikasi!" Sitten hän sanoi opetuslapselle: "Tämä on äitisi!" Siitä hetkestä lähtien opetuslapsi piti huolta Jeesuksen äidistä. (9)**

Muistutin teitä Paavin sanoin, että Taivaaseen ottamisen juhla kehottaa meitä nostamaan silmämme Taivasta, sitä lopullista kotia kohti, johon olemme matkalla,

unohtamatta kuitenkaan – tämä on jälleen yksi Marian opetuksista – että ennen pääsemistään ruumiineen ja sieluineen Taivaan kunniaan, Äitimme seurasi Kristusta läheisesti Hänen kärsimyksessään ja kuolemassaan. ”**Uusi Eeva seurasi uutta Aatamia kärsimyksiin, ja siten myös iankaikkiseen iloon. Kristus on itsesyntyinen, mutta hänen ylösnoussut lihansa on erottamaton hänen maallisesta Äidistään Mariasta. Marian kautta koko ihmiskunta on mukana hänen Taivaaseen ottamisessaan Jumalan luo, ja siten hänen kanssaan koko luomakunta (...). Niin ovat syntyneet uusi taivas ja uusi maa, joissa kuolemaa ei ole enää, eikä murhetta, eikä itkua eikä kipua.**”(vrt. Ilm 21:1-4). (10)

Neitsyt Marian osuus Ristin uhrissa oli ainutlaatuinen. Tästä syystä Kirkko kunnioittaa häntä arvonimillä ”uskovien puolustaja,

avustaja, auttaja, ja välittäjä,” tavalla joka ”ei ... mitään vähennetä Kristuksen ainoan välimieheyden arvosta ja tehokkuudesta, eikä siihen mitään lisätä.” (11) Tämä äärimmäisen läheinen yhteistyö Lunastustyössä oikeuttaa hänelle myös arvonimen *Eukaristian Nainen*, jonka hänelle antoi Paavi Johannes Paavali II viimeisessä paimenkirjeessään. Pyhä Eukaristia on Ristin uhrin sakramentaalinen ilmentymä, koska se mikä oli täytetty Golgatalla tulee läsnäolevaksi Pyhässä Messussa. Niin ei voi myöskään jättää huomiotta sitä, että Golgatalla Herramme osoitti Äidillemme hänen uuden äitiytensä. ”Jeesuksen sanat,” sanoi Johannes Paavali II, ”saavat aidoimman merkityksensä hänen pelastustehtävänsä yhteydessä. Sanottuina juuri pelastavan uhrauksen hetkellä, ne saavat ylevimmän arvonsa juuri tästä tosiasiasta. Itse asiassa, Jeesuksen

äidilleen lausumien sanojen jälkeen, evankelista lisää merkittävän lauseen: 'Jeesus tiesi, että kaikki oli nyt saatettu päätökseen.....' (Joh 19:28), aivan kuin hän olisi halunnut painottaa, että hän oli saattanut uhrinsa päätökseen luotettuaan Äitinsä Johanneksen huomaan ja hänessä, kaikkien ihmisten huomaan, joiden Äiti hänestä tulee pelastustyössä."(12)

Jokaisessa Pyhässä Messussa Neitsyt Maria on mystisesti läsnä alttarilla, missä Ristin Uhri tarjotaan verettömässä muodossa. *Tässä käsittämättömässä mysteerissä, Isämme kirjoitti, voi kuitenkin nähdä välähdyksenomaisesti ikään kuin hunnun läpi Marian puhtaimmat kasvot: Maria, Isän Jumalan tytär, Jumalan Pojan Äiti, Pyhän hengen morsian.* (13) Tämä on Kirkon varma vakaumus, jonka ilmaisemme yhdessä rukouksista, joita liturgiamme suosittelee papeille

auttaakseen heitä valmistautumaan paremmin Pyhän Uhrin viettoon:
Armon ja rakkauden Äiti, siunattu Neitsyt Maria, (...) käännyn puoleesi luottamuksella ja rakkaudella. Sinä seisoit Poikasi rinnalla, kun Hän riippui kuolevana ristillä. Seiso myös minun, köyhän syntisen ja kaikkien niiden uskovien rinnalla, jotka täällä ja kautta koko Kirkon, osallistuvat tähän pyhään uhriin tänään. (14)
Vetoatko häneen hänen poikanaan tai tyttärenään joka päivä ennen kuin vietät tai osallistut Pyhään Messuun?

Pyhä Neitsyt Maria näytti Betlehemistä Golgatalle Kristuksen Poikansa opetuslapsille – sekä miehille että naisille – ja johti heidät Kristuksen luo. Jos, kuten Evankeliumi kertoo meille, Johannes, Maria Magdalena, Salome ja muut naiset pysyivät tiukasti Jeesuksen ristin juurella ja olivat myöhemmin todistamassa hänen

Ylösnousemustaan, se tapahtui siksi, etteivät he jättäneet Mariaa noiden hetkien ajaksi; he ”ottivat hänet kotiinsa” – hengellisen matkansa koko aikaan – siitä sanoin kuvaamattomasta hetkestä alkaen, kun Kristus antoi Äitinsä heidän huomaansa Golgatalla.

Tyttäreni ja poikani: hän, joka on kokonaan Jumalan oma, Eukaristian nainen ja rukouksen opettaja, haluaa meidän puhuvan hänelle, pyytävän häntä opettamaan meitä rakastumaan Jeesukseen Kristukseen koko sydämellämme, koko sielullamme, jotta vastaisimme hänelle täydellä uskollisuudella kaikkina erilaisina hetkinä ja erilaisissa olosuhteissa. Suuri rakkauden mysteeri on asetettu eteemme Äitimme taivaaseenottamisen juhlassa:
”Kristus voitti kuoleman rakkautensa kaikkivaltiudella. Yksinomaan rakkaus on

kaikkivaltias. Tämä rakkaus johti Kristuksen kuolemaan puolestamme ja siten voittamaan kuoleman. Kyllä, rakkaus yksin avaa tien elämän Valtakuntaan! Ja Maria astui sinne Poikansa jälkeen, hänen kunniaansa liitettyä ensin hänen Kärsimyksensä. Hän astui sinne vastustamattomalla voimalla jättäen tien takanaan avoimeksi meille kaikille. Juuri tästä syystä me kutsumme häntä tänään ”Taivaan Portiksi”, ”Enkelten Kuningattareksi” ja ”Syntisten turvaksi.” (15)

Keskittykäämme ja pohtikaamme litaniaa ja muita Marian rukouksia – Terve Mariaa, Terve Kuningatarta, Ruusukkoa – ja niitä lyhyitä rukouksia, joita lapsen kiintymys tuo mieleemme – rakastavan keskittynyttä lasten hartautta, koska *Maria, tahraton Neitsyt, on hyvittänyt Eevan synnin: hän on*

***murskannut perisynnittömällä
kantapäällään helvetin
lohikäärmeen pään.(16)***

Ihailkaamme yhdessä Isämme, tuon
suuren Äitimme rakastajan kanssa
aina enemmän sitä tapaa, millä ***Isä,
Poika ja Pyhä Henki kruunaavat
hänet—oikeutetusti--
maailmankaikkeuden
Valtiattareksi. Ja Enkelit osoittavat
hänelle kunnioitusta hänen
alamaisinaan ... ja patriarkat,
profeetat ja apostolit ... ja marttyyrit
ja tunnustajat ja neitsyet ja kaikki
pyhät ... ja kaikki syntiset ja sinä ja
minä.(17)*** Onko tämä se tapa, jolla me
toimimme?

Pyhällä Josemarialla oli tapana
allekirjoittaa kirjeensä ja
asiapaperinsa nimellä *Mariano*.
Käykäämme siis *Marianon* koulua, ja
matkikaamme Isäämme hänen
hellässä pyhän Marian ihailussa
kuten pienet lapset, jotka tietävät

tarvitsevansa Äidin hoivaa joka hetki.

Pyhä Maria on lisäksi aina osoittautunut Opus Dein äidiksi sen alusta lähtien, ja Opus Dei on kehittynyt hänen viittansa suojassa. Hän on mennyt edeltämme, ollut kanssamme ja seurannut meitä kaikissa perheemme sekä henkilökohtaisen historian askelissa. Elokuussa me muistelemme joitakin noista hetkistä: Opus Dein pyhittämistä Marian kaikkein suloisimmalle sydämelle Loretossa elokuun 15. päivänä, 1951, jonka uudistamme joka vuosi; kutsu turvautua Jumalan laupeuteen kunnian valtaistuimen, siis Marian, kautta elokuun 23. päivänä, 1971... Ja samoin monien Taivaan ja maan Kuningattaren asioihin puuttumisten kautta, joita ei ole mahdollista tässä nyt luetella.

Tällä hetkellä olen Meksikossa, jonne olen tullut osallistuakseni Pyhälle Josemarialle omistetun kirkon vihkiäisiin Mexico Cityssä. Jokaisen ja kaikkien teidän kanssanne kiitän myös Jumalaa, koska tämä tapahtuma antaa minulle mahdollisuuden rukoilla Guadalupen Neitsyen edessä *Villassa*, muistaen Isämme jalanjälkiä täällä vuonna 1970. Jotkut niistä rukoustarkoituksista, jotka täyttivät Perustajamme sydämen, ovat vieläkin hyvin ajankohtaisia; toiset niistä ovat jo täyttyneet, kiitos Äitimme esirukousten. Olen tullut, korostan vielä, meidän kaikkien nimissä – niiden, jotka nyt ovat Opus Deissä ja niiden jotka tulevat mukaan vuosisatojen saatossa – rukoilemaan Kirkon puolesta, Paavin ja hänen avustajiensa puolesta, koko maailman piispojen ja pappien puolesta – erityisesti pappien puolesta tänä Pappien Vuotena – Opus Dein ja koko kristittyjen kansan

puolesta; meidän henkilökohtaisen ja joka päivä tapahtuvan Jeesukseen rakastumisemme puolesta. Muistan hyvin elävästi sen puhuttelun, joka liikkutti Isäämme ja josta hän puhui meille heti paikalla selvästi liikkuttuneena elokuussa 1970.

Voimme nähdä, miten hän tunsi voimakasta pakkoa toimia hellittämättömänä *rukouksen miehenä*. Herramme painoi hänen sieluunsa sanat *clama, ne cesses!* (18) – huuda kurkun täydeltä, älä arkaile – jonka toivon kaikkien meidän liittävän omaan hurskauteemme ja kaikkeen siihen, mitä teemme.

Liittykää kanssani anomaan, erityisesti elokuun 15. päivänä, jolloin uudistamme omistamisemme suloisimmalle Marian Sydämelle. Ottakaamme uudelleen syvälliseen tarkasteluun Pyhän Josemarian suositukset: ”*adeamus cum fiducia ad thronum gloriae, ut misericordiam consequamur* (vrt.

Heb 4:16). **Pitäkää tämä tiiviisti mielessänne nyt, ja myös myöhemmin. Sanoisin, että on Jumalan tahto, että me sovitamme oman sisäisen elämämme noiden sanojen mukaan, joita juuri lainasin. Joskus tulette kuulemaan ne hiljaa sielunne sisimmässä, kun vähiten odotatte.**

Adeamus cum fiducia: toistan vielä, menkää luottavaisina Marian Suloisimman Sydämen ääreen, joka on Äitimme ja Jeesuksen Kristuksen Äiti. Ja hänen kanssaan, joka on kaikkien armojen Välittäjä, Jeesuksen Kristuksen pyhimpään ja laupiaaseen Sydämeen. Luottaen ja tarjoten hänelle parannustamme niin moniin rikkomuksiimme. Älkää koskaan laiminlyökö osoittaa hänelle kiintymyksen sanaa: työtä tehdessänne, rukoillessanne, levätessänne, ja myös muissa toimissanne, jotka näyttävät kaikkein vähäpätöisimmiltä: rentoutuessanne,

*kertoessanne jotain tarinaa,
urheillessanne ... lyhyesti sanoen,
koko elämässänne. Antakaa kaikelle
yliluonnollinen pohja, sisäinen
keskustelu Jumalan kanssa. (19)*

Kaikella rakkaudellani siunaan teitä,

Isänne

+Javier

Meksikossa, 01.08.2009

Alaviitteet

[1] Roomalainen Messukirja,
Autuaan Neitsyt Marian Taivaaseen
Ottaminen, Hallelujasäe.

[2] Benediktus XVI, Saarna Autuaan
Neitsyt Marian Taivaaseen Ottamisen
juhlana, 15. elokuuta 2008.

[3] Pyhä Josemaría, Christ is Passing
By, nro. 171.

[4] Luuk 1:49.

[5] Benediktus XVI, Saarna Autuaan Neitsyt Marian Taivaaseen Ottamisen juhlanan, 15. elokuuta 2005.

[6] Pyhä Josemaría, Pyhä Ruusukko, ensimmäinen iloinen salaisuus.

[7] Joh 2:11.

[8] Joh 2:4.

[9] Joh 19:25-27.

[10] Benediktus XVI, Saarna Autuaan Neitsyt Marian Taivaaseen Ottamisen juhlanan, 15. elokuuta 2008.

[11] Vatikaanin toinen kirkolliskokous, Dogmaattinen konstituutio Lumen Gentium, nro. 62.

[12] Johannes Paavali II, puhe yleisaudienssissa, 23. huhtikuuta 1997.

[13] Pyhä Josemaría, “La Virgen del Pilar,” julkaistu teoksessa “El Libro de Aragón”, Saragossa, 1976.

[14] Roomalainen Messukirja,
Rukouksia ennen messua.

[15] Benediktus XVI, Saarna Autuaan Neitsyt Marian Taivaaseen Ottamisen juhlanä, 15. elokuuta 2008.

[16] Pyhä Josemaría, Pyhä Ruusukko,
viides kunniakas salaisuus.

[17] Pyhä Josemaría, Pyhä Ruusukko,
viides kunniakas salaisuus.

[18] Jes 58:1.

[19] Pyhä Josemaría, muistiinpanoja
kokoontumisesta ,9. syyskuuta 1971.

.....

fi-fi/article/prelaatin-kirje-elokuu-2009/
(6.3.2026)